



Кръгла маса

# НЕПОЗНАТИТЕ БАЛКАНИ

27 ноември 2023 г.



## ПРОГРАМА

**ОФИЦИАЛНО ОТКРИВАНЕ | 10,00 часа**  
чл.-кор.проф. дин Александър Костов

**I-ва сесия | ПАМЕТНИЦИТЕ ГОВОРЯТ**  
*Николай Желев - модератор*  
**10,10 – 11,00 часа**

**СЦЕНАТА ОТ СРЕБЪРНИЯ РИТОН С ГЛАВА НА ОВЕН  
ОТ ДАЛАКОВА МОГИЛА – ЗА ПОТЕНЦИАЛА НА  
ЕДНА ОТХВЪРЛЕНА ХИПОТЕЗА**

*Ели Филипова*

**МОНЕТОСЕЧЕНЕТО НА ЦАР РЕМЕТАЛК III: ТИПОВЕ,  
НОМИНАЛИ, ИКОНОГРАФСКИ ХАРАКТЕРИСТИКИ**

*гл. ас. д-р Светослав Йорданов*

**ТРАКИЙСКАТА ХЕРА НА БАЛКАНИТЕ И В МАЛА АЗИЯ**

*гл. ас. д-р Ирина Шопова*

**КЪСНОАНТИЧНИ УНГВЕНТАРИИ/АМПУЛИ ОТ  
ДУРОСТОРИУМ**

*д-р Светлана Ганчева*

**КОМПИЛАЦИЯТА НА МАКСИМИН, ЕДИН ОТ МАЛКОТО  
ИЗВОРИ ЗА АРИАНСТВОТО НА БАЛКАНИТЕ**

*доц. д-р Златомира Герджикова*

**НАДПИСЪТ ОТ ПАУТАЛИЯ В КОНТЕКСТА НА  
АРИАНСКИТЕ СПОРОВЕ ПРЕЗ IV–V В.  
(ОПИТ ЗА ИСТОРИКО-БОГОСЛОВСКО ИЗСЛЕДВАНЕ)**

*Милен Марков*

**ДИСКУСИЯ**

**11,00 – 11,30 часа**

**II-ра сесия | ВОЙНАТА: ИДЕОЛОГИЯ И ПРАКТИКА**

*Тодор Тодоров - модератор*

**11,30 – 12,00 часа**

**ПРАЕСЕРТА MILITARIA И РАЗВИТИЕТО НА ПЕХОТНАТА  
ФОРМАЦИЯ КУХО КАРЕ**

*Николай Желев*

**СВЕЩЕНАТА РИМСКА ИМПЕРИЯ И КРЪСТОНОСНИТЕ  
ПОХОДИ ПРЕЗ „ДЪЛГИЯ XIV ВЕК“ (1274–1396)**

*Милен Петров*

**УЧАСТИЕТО НА ДЕВЕТА ДИВИЗИОННА ТЕЖКОКАРТЕЧНА  
ДРУЖИНА В ПРИКРИВАЩИЯ ФРОНТ, НИШКАТА И  
КОСОВСКАТА НАСТЪПАТЕЛНИ ОПЕРАЦИИ ПРЕЗ  
ПЕРИОДА 20 МАЙ 1944 – 28 НОЕМВРИ 1944 Г.**

*Мариус Георгиев*

**ДИСКУСИЯ**

**12,00 – 12,15 часа**

*Обедна почивка*

**12,15 – 13,30 часа**

### **III-та сесия | ИДЕОЛОГИЯ НА ВЛАСТТА**

*Милен Петров - модератор*

**13,30 – 14,30 часа**

#### **ПОСЛЕДНИТЕ ДЪРЖАВНИ СРЕДИЩА НА РАННОСРЕД- НОВЕКОВНА БЪЛГАРИЯ (КР. НА X – НАЧ. НА XI В.)**

*Виктор Петров*

#### **СЛАВЯНСКИЯТ СЪБОР В ПРАГА ОТ 1908 Г. И ИКОНОМИЧЕСКИТЕ И КУЛТУРНИ ПРОЕКТИ НА НЕОСЛАВИЗМА**

*Кирил Илиев*

#### **ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ, ДУНАВ И БЪЛГАРСКО РЕЧНО ПЛАВАНЕ**

*доц. д-р Людмила Миндова*

#### **РОЛЯТА НА ЮГОСЛАВИЯ ВЪВ ВОЕННОТО ПЛАНИРАНЕ НА НАТО (1950-1952)**

*гл. ас. д-р Димитър Добрев*

#### **ИСЛЯМЪТ КАТО ИНСТРУМЕНТ ЗА ВЪНШНО ВЛИЯНИЕ НА ЗАПАДНИТЕ БАЛКАНИ**

*Калоян Константинов*

#### **МЕРЖЕЛЕЕЩИТЕ СЕ ЦЕНТЪР И ПЕРИФЕРИЯ: НЯКОИ БЕЛЕЖКИ ПО НАЙ-ПОПУЛЯРНИЯ ДЕБАТ В ТУРСКАТА ПОЛИТОЛОГИЯ**

*д-р Мариян Карагъзов*

#### **ДИСКУСИЯ**

**14,30 – 14,50 часа**

**IV-та сесия | БАЛКАНИТЕ В ОБРАЗИ И ИДЕИ**

*Ели Филипова - модератор*

**14,50 – 15,30 часа**

**БЛАЖЕНИ АВГУСТИН В ИЗТОЧНАТА ТРАДИЦИЯ –  
ОСНОВНИ ТОПОСИ НА РАЗГРАНИЧЕНИЕ**

*Димитрина Чернева*

**ЗА ЕДНО ИЗЕНАДВАЩО ПРЕВОДНО СЪОТВЕТСТВИЕ  
В РАНЕН СТАРОБЪЛГАРСКИ ПАМЕТНИК**

*гл. ас. д-р Екатерина Дикова*

**ИНТЕРПРЕТАЦИЯ И АНАЛИЗ НА ЕДНО МАЛКО  
ИЗВЕСТНО ИЗОБРАЖЕНИЕ НА ГРАД ОДРИН ОТ XV В.**

*Тодор Тодоров*

**СТЕНОПИСИТЕ ОТ КРУПНИШКАТА ЕПИСКОПСКА  
ЦЪРКВА „СВ. ТРОИЦА“ В КОЛЕКЦИЯТА НА  
НАЦИОНАЛНИЯ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ МУЗЕЙ**

*д-р Кристиян Ковачев*

*Бисера Томова*

**БАЛКАНИТЕ ОТ КРАЯ НА XIX И НАЧАЛОТО НА XX ВЕК  
ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА БРАТЯ МАНАКИ**

*доц. д-р Гергана Дончева*

**ДИСКУСИЯ**

**15,30 – 15,50 часа**

**V-та сесия | ИЗСЛЕДВАНЕТО КАТО ПРОЦЕС**

*д-р Мариян Карагьозов - модератор*

**15,50 – 16,10 часа**

**АРХЕОЗООЛОГИЯТА В БЪЛГАРИЯ, ИСТОРИЧЕСКИ  
ПРЕГЛЕД**

*Стелла Николова*

**МРЕЖАТА CИTASLOW НА БАЛКАНИТЕ. ДИГИТАЛНА  
КАРТОГРАФИЯ НА БАВНИТЕ ГРАДОВЕ**

*Васил Караджов*

**ДИСКУСИЯ**

**15,50 – 16,00 часа**





# ПАМЕТНИЦИТЕ ГОВОРЯТ

*Николай Желев - модератор*



## СЦЕНАТА ОТ СРЕБЪРНИЯ РИТОН С ГЛАВА НА ОВЕН ОТ ДАЛАКОВА МОГИЛА – ЗА ПОТЕНЦИАЛА НА ЕДНА ОТХВЪРЛЕНА ХИПОТЕЗА

*Ели Филипова*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
eli.filipova@balkanstudies.bg

При проучване на Далакова могила край село Тополчане, Сливенско, през 2007 г. екипът на г. Китов разкрива облицована с дървени дъски гробница, в която е извършено аристократично погребение. Комплексът е отнесен към IV в. пр. Хр., като сред богатите дарове е намерен и сребърен ритон с глава на овен. Върху шията на съда е представена фигурална сцена с митологичен сюжет, който провокира появата на няколко различни интерпретации – Орфей и вакханките, които го разкъсват, падането на Троя и убийството на Приам или смъртта на Агамемнон.

Настоящият доклад ще преразгледа именно една от отхвърлените хипотези, разказваща трагичната съдба на Атреевия род и темата за престъплението и наказанието.

**Ключови думи:** Далакова могила, ритон с глава на овен, Орестия, Орест, Егист, Клитемнестра, Касандра, Агамемнон, лабрис

**Keyword:** Dalakova Mound, rhyton with a ram's head, Or-esteia, Orestes, Aegisthus, Clytemnestra, Cassandra, Agamemnon, labrys

**Кратка автобиография:** Ели Филипова е докторант в Института за балканистика с Център по тракология към Българската академия на науките, Център по тракология с научен ръководител доц. д-р Румяна Георгиева и първо ниво изследовател към проект „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, Дейност Б – „Непознатите Балкани“.

## **МОНЕТОСЕЧЕНЕТО НА ЦАР РЕМЕТАЛК III: ТИПОВЕ, НОМИНАЛИ, ИКОНОГРАФСКИ ХАРАКТЕРИСТИКИ**

*гл. ас. д-р Светослав Йорданов*

Национален археологически институт с музей  
към Българската академия на науките  
svetoslav.yordanov@abv.bg

Цар Реметалк III управлява Тракия от 37/8 до 45/6 г. и сече бронзови монети от пет типа в четири номинала. Монетите на Реметалк носят иконографските характеристики на римското монетосечене от периода, но най-интересни са монетите от първия тип, които попадат към най-големия номинал. Иконографията на типа ги причислява към емисиите от възпоменателните серии, характерни и за други владетели от васалните на Рим царства и са отсечени при получаването на властта от цар Реметалк. Вторият и третият тип включват монети с бюстовете на римския император и на тракийския цар обърнати в различни посоки. Четвъртият тип се свързва с последния тракийски цар поради иконографските белези на монетата, но без да присъства името или образа на владетеля. И при последият тип бронзови монети, при които отново присъства единствено лика на римския император, но също се свързват с управлението на Реметалк III. Монетите на цар Реметалк III са последните отсечени тракийски владетелски емисии. След превръщането на царството в провинция, единствените монети отсечени в Тракия остават провинциалните градски емисии.

**Ключови думи:** Реметалк III; Тракийски монетосечения; Тракийско царство; Тракия; Римски провинции

**Keywords:** Rhoemetalces III; Thracian coinages; Thracian kingdom; Thrace; Roman provinces

**Кратка автобиография:** Светослав Йорданов е главен асистент в „Секция за нумизматика и епиграфика“ на Националния археологически институт с музей при Българската академия на науките,

## ТРАКИЙСКАТА ХЕРА НА БАЛКАНИТЕ И В МАЛА АЗИЯ

гл. ас. д-р Ирина Шопова

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
irinashopova@balkanstudies.bg

В доклада се прави кратка характеристика на епиграфските паметници, свързани с култа на Хера, намерени на територията на римските провинции Долна Мизия и Тракия. Специално внимание се отделя на група паметници, посветени на „вслушващата се Хера“, които се срещат единствено в тракийска етническа среда на Балканите и в Мала Азия. Обоснована е употребата на посочения в заглавието на доклада термин „тракийската Хера“.

**Ключови думи:** епиграфски паметници, култ, Хера, Долна Мизия, Тракия, Писидия

**Keywords:** epigraphic monuments, cult, Hera, Moesia Inferior, Thracia, Pisidia

**Кратка автобиография:** Ирина Шопова е завършила Английската езикова гимназия в град София и Историческия факултет на СУ „Св. Кл. Охридски“ със специализация по стара история, палеобалканистика и тракология. Впоследствие завършва и Магистърската програма „Антична религия и култура на Югоизточна Европа“ в НБУ. Защитават докторат по стара история и праистория на тема „Култът на Дионис в Долна Мизия и Тракия по епиграфски данни“. Научните й инте-

реси са в областта на древната история, културата и епиграфиката на Югоизточна Европа.



## КЪСНОАНТИЧНИ УНГВЕНТАРИИ/АМПУЛИ ОТ ДУРОСТОРОМ

д-р Светлана Ганчева

Регионален исторически музей – Силистра  
svetlanagancheva@abv.bg

Предмет на настоящия доклад са един вид антични керамични съдове, известни в литературата като *unguentaria*, *ampullae*, *balsamaria*, *amphoriskoi* и др. Те са с характерна форма и понякога в долната част на тялото имат квадратни или правоъгълни печати. Все още остава неясно тяхното предназначение.

При археологически разкопки в Силистра (античния Дуросторум) са открити 7 подобни съдчета, част от които са с печати под формата на монограми.

**Ключови думи:** унгвентарий, ампула, Дуросторум, Античност, археология

**Keywords:** unguentarium, ampulla, Durostorum, Antiquity, archaeology

**Кратка автобиография:** Светлана Ганчева е доктор по римска археология и завеждащ отдел в Регионален исторически музей – Силистра. През последните 20 години е част от археологическите екипи, изследващи античния, късноантичния и средновековен Дуросторум/Дръстър.



## КОМПИЛАЦИЯТА НА МАКСИМИН, ЕДИН ОТ МАЛКОТО ИЗВОРИ ЗА АРИАНСТВОТО НА БАЛКАНИТЕ

доц. д-р Златомира Герджикова

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
gerdzhikova@balkanstudies.bg

През 1899 г. Кауфман публикува приписките към един от преписите на труда на Амбросий, епископа на Медиолано, *De fide I-II* под името *Dissertatio Maximini contra Ambrosium*. Колекцията от различни текстове, включващи протоколите от събора в Аквилея (381), лични писма, описание на живота и смъртта на Улфила и др., допълнени от коментарите на самия Максимин, епископ на Дуросторум, е събрана около 395 г.

Деветдесет години по-късно белгийският изследовател Роже Грисон публикува ново издание на Парижкия ръкопис, в което доказва, че третата част от труда на Максимин е текст на самия Паладий – апологията, която той пише веднага след края на събора в Аквилея. В доклада ще бъде представена историята на Парижкия ръкопис и значението му за историята на късноантичното християнство, особено за региона на Балканите.

**Ключови думи:** арианство, Късна античност, ръкописи, Максимин, епископ на Дуросторум

**Keywords:** Arianism, Late Antiquity, manuscripts, Maximinus, Bishop of Durostorum

**Кратка автобиография:** Златомира Герджикова е изследовател с научни интереси в областта на късноантичната Църква. Има публикации, свързани с процесите на създаване на църковната йерархия и структура, социалната дейност на Църквата като фактор за натрупването на властови ресурси. В последните години работи върху проблема за влиянието на балканските ариански епископи върху църковните процеси през IV век.

## НАДПИСЪТ ОТ ПАУТАЛИЯ В КОНТЕКСТА НА АРИАНСКИТЕ СПОРОВЕ ПРЕЗ IV–V В. (ОПИТ ЗА ИСТОРИКО-БОГОСЛОВСКО ИЗСЛЕДВАНЕ)

*Милен Марков*

Институт за балканистика с Център  
по тракология към Българската академия на науките  
markov\_milen@yahoo.com

През IV в. Римската империя преминава през по-редните промени в нейната история, които обаче ще я променят до неузнаваемост. Християнството, една преследвана през последните три столетия от държавата религия, е обявено за позволено вероизповедание от император Галерий през 311 г. в Сердика. Впоследствие то получава подкрепа от следващите римски императори, с изключение на краткото управление на Юлиан.

Гарантираната религиозна свобода на християните способства за бурното развитие на техния вътрешен църковен живот и формирането на много по-активни взаимоотношения между отделните църковни общности. Това обаче води и до редица несъгласия от верово или дисциплинарно естество между различните местни общини, както и вътре в тях.

Едно такова събитие, оказало изключително голямо влияние както върху Църквата, така и върху Империята през IV–V в., е арианската ерес. Започнала като местен спор в Александрия по повод проповядването от един от изявените местни презвитери учение, тя обхваща цялата Църква, превръщайки се в конгломерат от сходни доктрини, разпаднали се впоследствие на от-

делни секти. Балканския полуостров играе важна роля в този процес: в Сердика през 343 г. се прави опит за провеждане на вселенски събор, който да разреши конфликта; тук са заточени някои от изявените епископи с антиариански възгледи, а някои от най-важните катедри са заети от изявени представители на ереста.

В центъра на настоящото изследване ще бъде поставен надписът от Пауталия, определен като такъв с антиарианска насоченост и датиран през IV в. от изследователите. Целта е той да се анализира и постави в контекста на религиозния конфликт и многообразието от ариански учения, като се задълбочи богословският му анализ и открият паралели с творенията на редица видни противници на ереста.

**Ключови думи:** арианство, ерес, Пауталия, Късна античност, Римска империя

**Keywords:** Arianism, heresy, Pautalia, Late antiquity, Roman Empire

**Кратка автобиография:** Милен Марков е докторант в Института за балканистика с Център по тракология към Българската академия на науките, секция „Средновековни Балкани“ с научен ръководител доц. д-р Златомира Герджикова.

# **ВОЙНАТА: ИДЕОЛОГИЯ И ПРАКТИКА**

**Тодор Тодоров - модератор**





## ПРАЕСЕРТА MILITARIA И РАЗВИТИЕТО НА ПЕХОТНАТА ФОРМАЦИЯ КУХО КАРЕ

*Николай Желев*

Институт за балканистика с Център  
по тракология към Българската академия на науките  
nikolay.zhelev2@balkanstudies.bg

В хода на X в. пехотната формация кучо каре се превръща в основен боен ред на византийска армия. В настоящата работа ще бъде разгледано развитието на кучото каре така както е отразено във военния трактат Praesep̄ta militaria. Освен главния ни извор източник, ще бъдат дадени и примери от други византийски военни трактати, в които е отбелязано присъствието на пехотната формация и нейното приложение. Също така ще бъде разгледана ръкописната традиция на трактата Praesep̄ta militaria – авторството, датировката и накратко представено съдържанието му.

**Ключови думи:** Византия, Praesep̄ta militaria, военен трактат, военно дело, бойна формация

**Keywords:** Byzantium, Praesep̄ta militaria, military treatise, warfare, battle formation

**Кратка автобиография:** Николай Желев е докторант в Института за балканистика с Център по тракология, секция „Средновековни балкани“ с научен ръководител проф. дин Лиляна Симеонова. Той е историк в ИБЦТ, назначен по Национална програма „Млади учени и постдокторанти-2“ и първо ниво изследовател към проект „Изграждане и развитие на Център за върхови

постижения „Наследство БГ“, Дейност Б – „Непознатите Балкани“.

## СВЕЩЕНАТА РИМСКА ИМПЕРИЯ И КРЪСТОНОСНИТЕ ПОХОДИ ПРЕЗ „ДЪЛГИЯ XIV ВЕК“ (1274–1396)

*Милен Петров*

Институт за балканистика с Център  
по тракология към Българската академия на науките  
milenkp@abv.bg

В края на Средните векове кръстоносното движение все повече се асоциира с политиката на Френското кралство спрямо Близкия изток, особено предвид идеализирания образ на крал Луи IX Свети и опитите да се възстанови Латинската империя. Немалко внимание професионалната историография обръща и на италианската политика спрямо Леванта. Далеч по-малък интерес е проявен към германския свят и неговото участие в кръстоносните походи, поне по отношение на Изтока, за сметка на множеството изследвания за Тевтонския орден и Северните кръстоносни походи.

Настоящият доклад разглежда няколко аспекта от цялостната политика на Свещената римска империя по отношение на кръстоносното движение от свикването на Втория лионски събор, до битката при Никопол. Обърнато е внимание на мястото на Свещената римска империя в кръстоносните трактати от периода, както и на основните фактори, които възпрепятстват активно участие в спасяването на Йерусалимското кралство и последвалите опити за отвоюване на Гроба Господен. Анализирано е сложното положение, в което се оказва Тевтонския орден след покръстването на литовците през 1387 г. и надигащият се османски фактор, който от 1396 г. нататък ще ангажира германските владетели в религиозни и полити-

чески конфликти на изток за следващите четири века.

**Ключови думи:** Свещена римска империя, Късни кръстоносни походи, Втори лионски събор, Никопол

**Keyword:** Holy Roman Empire, Later Crusades, Second Council of Lyons, Nicopolis

**Кратка автобиография:** Милен Петров е докторант в Института за балканистика с Център по тракология към Българската академия на науките, секция „Средновековни Балкани“ с научен ръководител доц. д-р Владислав Иванов.

**УЧАСТИЕТО НА ДЕВЕТА ДИВИЗИОННА  
ТЕЖКОКАРТЕЧНА ДРУЖИНА В ПРИКРИВАЩИЯ  
ФРОНТ, НИШКАТА И КОСОВСКАТА  
НАСТЪПАТЕЛНИ ОПЕРАЦИИ ПРЕЗ ПЕРИОДА  
20 МАЙ 1944 – 28 НОЕМВРИ 1944 Г.**

*Мариус Георгиев*

Регионален исторически музей – Монтана  
Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
mariusss@abv.bg

Темата ще обхваща: формирането на дружината, въоръжението, охранителната дейност на Юго-източната граница, изтеглянето на германските войски от Балканите, участието в Нишката и Косовската настъпателни операции. Девета дивизионна тежкокартечна дружина участва в завизмането на връх Паешки камък и село Паеш / Пајез. След това участва в обсадата на град Ниш и прогонването на немците от Косово.

**Ключови думи:** Втора световна война, битка с немската армия, изгонването на врага от Югославските територии.

**Keywords:** Second World War, battle with the German army, expulsion of the enemy from the Yugoslav territories

**Кратка автобиография:** Мариус Георгиев е уредник в отдел „Най-нова история“ към РИМ-Монтана, първо ниво изследовател към проект „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, Дейност Б – „Непознатите Балкани“ и докторант

в Института за балканистика с Център по тракология,  
секция „Съвременни Балкани“ с ръководител чл.-кор.  
проф. дин. Александър Костов.

# **ИДЕОЛОГИЯ НА ВЛАСТТА**

*Милен Петров - модератор*





## ПОСЛЕДНИТЕ ДЪРЖАВНИ СРЕДИЩА НА РАННОСРЕДНОВЕКОВНА БЪЛГАРИЯ (КРАЯ НА X – НАЧАЛОТО НА XI В.)

*Виктор Петров*

Софийски университет „Св. Климент Охридски“  
viktor.petrov@abv.bg

Един от основните елементи, на които се крепи владетелската идеология на царете от династията на Комитопулите, са политическите средища и царските резиденции. Характерна особеност на Самуилова България е честата смяна на столичния център. Във времето след 971 г. до окончателното покоряване на Българското царство през 1018 г. няма постоянна твърдо установена столица поради бурните отношения с Византийската империя. Именно конфликтът с ромеите е и причината сърцевината на българското държавничество през посочения период да е съсредоточена изцяло в границите на историко-географската област Македония. Успоредно с политическите средища се изграждат и множество царски резиденции в унисон с традициите на Крумовата династия, но и като застраховка, че ако някоя от тях бъде превзета, то царят ще може сравнително бързо да смени локацията на своя двор. Затова е и налице моделът „основен и втори столичен град“, най-ясно изразен при цар Самуил с престолнините Охрид и Преспа. Строежът на монументални дворцови комплекси също така е и средство да се демонстрира мощта на владетеля, да се внуши на поданиците му, че разкошът им е белег, че той разполага с необходимите средства да брани ефикасно държавата. В тази връзка

владетелските резиденции се явяват едновременно и средища на дворцовата култура. Там е мястото, където най-усилено кипи културният живот и се развива българската политическа идеология под покровителството на царя, заемащ централно място при нейното изграждане и разпространение. Воден от тези съображения император Василий II, след като покорява Българското царство, целенасочено разрушава българските дворци в качеството им на огнища на българската дворцова култура, опасявайки се, че като символ на българската държавност в бъдеще могат да възпроизведат мощни съпротивителни сили срещу византийската власт.

**Ключови думи:** престолнини, владетелски резиденции, Преспа, Охрид, цар Самуил, политическа идеология, дворцова култура

**Keywords:** capitals, royal residences, Prespa, Ohrid, Tsar Samuel, political ideology, court culture

**Кратка автобиография:** Бакалавър по история и магистър по история на средновековна България в СУ „Св. Климент Охридски“. Понастоящем докторант в докторска програма „История на България – История на средновековна България“ към катедра „История на България“ на Историческия факултет, СУ „Св. Климент Охридски“.

## СЛАВЯНСКИЯТ СЪБОР В ПРАГА ОТ 1908 Г. И ИКОНОМИЧЕСКИТЕ И КУЛТУРНИ ПРОЕКТИ НА НЕОСЛАВИЗМА

*Кирил Илиев*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
kirililiev89blg@gmail.com

Пражият славянски събор от 1908 г. събира изтъкнати неославянски дейци, които желаят да се консолидират около концепцията за изключително славянско сътрудничество в областта на културата и икономиката. Централна тема на събора и повод за множество дебати и разгорещени спорове е създаването на славянска банка, както и организирането на славянска промишлена изложба. В областта на културата са обсъдени въпроси касаещи културното и образователно сътрудничество. От дневния ред на конгреса целенасочено са пропуснати наболелите политически и национални противоречия. Българската държава е представена от делегация съставена от професор Стефан Бобчев, доктор Георги Калинков и Александър Людсканов. Съборът в Прага не успява да приеме фундаментални решения, касаещи бъдещето на славянския свят, но за сметка на това поставя междуславянските отношения на качествено нова основа.

**Ключови думи:** славянски събор, неославизъм, славянски свят

**Keywords:** Slavic Gathering, Neo-Slavism, slavic world

**Кратка автобиография:** Кирил Илиев е докторант в Института за балканистика с Център по тракология, секция „Модерни балкани“ с научен ръководител проф. дин Светлозар Елдъров. Той е историк в ИБЦТ, назначен по Национална програма „Млади учени и постдокторанти-2“.

## ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ, ДУНАВ И БЪЛГАРСКО РЕЧНО ПЛАВАНЕ

доц. д-р Людмила Миндова

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
lmindova@yahoo.co.uk

Според архивите на Държавна сигурност в КОМДОС литерното дело за дружеството „Българско речно плаване“ е открито в самото начало на 1965 г. Изненадващо е, че не е сред първите открити подобни дела в системата на ДС, като се има предвид неговата важност в политическо отношение. Агентурните сведения изобилстват от разностранна информация, като се започне от справките и рапортите за събитията в Чехословакия през 1968 г.; сведенията за кражби, контрабандна дейност и технически аварии; доносите за „изменниците на родината“, следени в емигрантските кафенета и барове в големите дунавски пристанища и се стигне до политическите вицове и художествената проза, случайно попаднала в полезрението на щатните и нещатни сътрудници на Държавна сигурност.

**Ключови думи:** тоталитаризъм, емиграция, Дунав, КОМДОС, литерни дела на ДС

**Keywords:** totalitarianism, emigration, COMDOS, letter files of State Security

**Кратка автобиография:** Людмила Миндова (1974, Русе) е поет, писател, преводач и балканист. Автор е на няколко стихосбирки, роман и литературоведски

книги в областта на южната славистика и балканистиката. В неин превод са публикувани редица книги на автори от бившето югославско пространство, сред които са Данило Киш, Дубравка Угрешич, Йосип Ости, Алеш Дебеляк, Томаж Шаламун, Иван Херцег и др. Доцент е в Института за балканистика с Център по тракология „Проф. Александър Фол“ (БАН) и хоноруван преподавател към Факултета по славянски филологии на Софийския университет.

## РОЛЯТА НА ЮГОСЛАВИЯ ВЪВ ВОЕННОТО ПЛАНИРАНЕ НА НАТО (1950-1952)

гл. ас. д-р Димитър Добрев

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
corsair\_@abv.bg

В своите доклади от началото на 50-те години, военните аналитиците в Северноатлантическия договор отдават много по-голямо внимание на държави като Полша, Чехословакия и Унгария, отколкото на Балканите, които са разглеждани по-скоро като периферна зона с малка стратегическа значимост. Конфликтът Тито-Сталин, успешният съветския ядрен тест през 1949 г., приемането на NSC-68 и Корейската война (1950-1953) водят до преоценка на господстващите до този момент възприятия. Това води до промяна в стратегическите планове на Северноатлантическия договор, свързано не само с разширяването на Алианса към Източното Средиземноморие чрез приемането на Гърция и Турция за членки на съюза, но и с нарастване ролята на Югославия за военното планирането на НАТО за посочения период. Всичко това ясно може да се открие в стратегическото ръководство на съюза от декември 1952 г. (М.С.14/1), където се посочва готовността на Белград да се присъедини към отбранителните действия срещу СССР. Последното би имало непосредствено предимство не само за отбраната на формирация се Източен фланг на Алианса, но и за цялостната отбрана на Западна Европа.

**Ключови думи:** НАТО, САЩ, Югославия, военно плани-

ране, Студена война

**Key words:** NATO, USA, Yugoslavia, military planning, Cold war

**Кратка автобиография:** Димитър Добрев има бакалавърска степен по история и магистърска степен по дипломация и международни отношения от Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“. През 2021 г. защитава дисертационен труд на тема „НАТО и гръцко-югославските отношения (1952-1967)“. Научните му интереси обхващат областите на военна история, НАТО, съвременна история на Югоизточна Европа и политиката на Съединените щати към държавите от региона. Понастоящем е част от екипа на секция „Съвременни Балкани“ в Института за балканистика с Център по тракология (Българска академия на науките).



## ИСЛЯМЪТ КАТО ИНСТРУМЕНТ ЗА ВЪНШНО ВЛИЯНИЕ НА ЗАПАДНИТЕ БАЛКАНИ

*Калоян Константинов*

Институт за балканистика с Център  
по тракология към Българската академия на науките  
kaloskon@gmail.com

Текстът разглежда влиянието на Иран, Турция и страните от Персийския залив върху Западните Балкани през призмата на исляма като културен, религиозен и политически инструмент от 90-те години на миналия век досега. Поради географските и исторически специфики на региона, Турция е естественият хегемон и нейната първостепенна роля е неоспорима, но това не пречи на сравнително нови външни играчи в региона да упражняват своето влияние, използвайки различни стратегии, най-вече Иран чрез своите културни центрове и Саудитска Арабия чрез своите проповедници и финансови потоци. Фокусът пада върху Босна и Херцеговина, Косово и Албания, където мюсюлманите са мнозинство, както и върху Северна Македония, където броят им е над 30%. В Сърбия и Черна гора също има компактни мюсюлмански групи. По-голямата част от тях принадлежат към сунитския клон на исляма, но бекташизмът (шиитско течение) има своето сериозно присъствие в Албания и Северна Македония (където също се забелязва влиянието на радикалното сунитското салафистко течение, което присъства и в Босна).

Както обикновено, ситуацията на (Западните) Балканите е сложна и нейният характер често се мени, което дава възможност за вклиняването на нови игра-

чи, каквито са страните от Персийския залив, макар и те да имат диаметрално различни интереси и подходи. С падането на Желязната завеса през 90-те г. на миналия век, се появиха нови възможности за влияние и взаимодействие със Западните Балкани, особено по линията на исляма, която беше силно маргинализирана и потискана по времето на Студената война. Това съвпадна с периода на все по-нарастващо политизиране на исляма като средство за влияние, характеризирайки се с т.нар. Ислямска революция в Иран, чийто лидери се опитаха да „изнесат“ зад граница „революционният ислям“, но с ограничен успех поради факта, че принадлежат към шиитския клон. Друг катализатор на политическия ислям като средство за външна политика и влияние се превърна конфликтът в Афганистан и ролята на муджахидините и талибаните в него. Значителен брой от тях бяха преселени в Западните Балкани след сложни дипломатически договорки, а с възхода на Ислямска държава се появиха и „доморасли“ радикали и бойци, които извикаха на дневен ред отново темата за външното влияние на исляма във вътрешната политика на страните от Западните Балкани.

**Ключови думи:** радикален ислям, Западни Балкани, Ислямът на Балканите, радикализация

**Keywords:** Radical Islam, Western Balkans, Islam in the Balkans, Radicalisation

**Кратка автобиография:** Калоян Константинов е докторант в Института за балканистика с Център по тракология, секция „Съвременни Балкани“ с ръководител чл.-кор. проф. дин. Александър Костов.

## МЕРЖЕЛЕЕЩИТЕ СЕ ЦЕНТЪР И ПЕРИФЕРИЯ: НЯКОИ БЕЛЕЖКИ ПО НАЙ-ПОПУЛЯРНИЯ ДЕБАТ В ТУРСКАТА ПОЛИТОЛОГИЯ

*Мариян Карагъзов*

Институт за балканистика с Център  
по тракология към Българската академия на науките  
mkaragyzov@gmail.com

В своя статия от 1973 г. турския социолог Шериф Мардин предлага идеята, че разделението (кливиджът) център – периферия от османската епоха до сега е ключът за разбирането на турската политика. След публикуването ѝ това е едно от най-широко обсъжданите текстове, писани някога за Турция, като от 2010 г. насам текстът всяка година има между 50 и 100 цитирания в академични публикации.

Целта на настоящата разработка е да запознае аудиторията с основните тези на автори, академичните критики, отправяни към него, както и със съвременните политически употреби на концепцията. Текстът ще демонстрира флуидността на концепциите за център и периферия и историческите реконфигурации, през които те преминават.

**Ключови думи:** център, периферия, политически науки, социология, модернизация, Турция, Османска империя

**Keywords:** center, periphery, political science, sociology, modernization, Turkey, Ottoman Empire

**Кратка автобиография:** Д-р Мариян Карагъзов работи като политолог в секция „Съвременните Балкани“ на Института по балканистика с Център по тракология – БАН. Завършил е ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ и ориенталистика с турски език в НБУ. Бивш кореспондент на БНР в Истанбул (2017 – 2020 г.). Защитава докторска дисертация, посветена на турската външна политика спрямо Близкия изток (2002 – 2011 г.) Автор на монография за турската външна политика, на глави от книги, научни и популярни статии, посветени на турската вътрешна и външна политика, Балканите и Близкия изток.

# **БАЛКАНИТЕ В ОБРАЗИ И ИДЕИ**

***Ели Филипова - модератор***



## БЛАЖЕНИ АВГУСТИН В ИЗТОЧНАТА ТРАДИЦИЯ – ОСНОВНИ ТОПОСИ НА РАЗГРАНИЧЕНИЕ

*Димитрина Чернева*

Богословски факултет на  
Софийския университет „Св. Климент Охридски“  
cherneva\_d@gbg.bg

Докладът ще представи отношението към Аврелий Августин, този „учител на Запада“, в Източната църква и най-вече основните линии на разграничение в православния свят спрямо Августиновото богословие. Академичните богослови в Православната църква избягват да наричат Августин „свети“, назовавайки го просто „блажен“, най-вече заради неговата триадология, или учението му за Светата Троица, в което мнозина откриват своеобразен предвестник на т.нар. Филиокве (Filioque), довело до разделението на Църквата през 1054 г. Възлова линия на разграничение обаче си остава учението на Августин за първородния или прародителския грях и неговите последици. Антропологията на Аврелий Августин е основополагаща и за учението му за свободата на волята и Божията благодат, с други думи, учението му за първородния грях и последиците от него са в пряка връзка с доктрината му за свободата, изградена в противовес на Пелагий и пелагианската ерес. Някои православни богослови упрекват Августин, че в контекста на догматическия спор с пелагианството, което акцентира на действителната самостоятелност на човешкото битие и способността на човека сам и със собствени сили да постига доброто, застава на диаметрално противоположната позиция. Укоряван, че стига до крайността да

неглижира свободата на човешката воля за сметка на благодатта и Божието предопределение – на едни за спасение, а на други за възмездие, Августин се сочи като предтеча на Калвиновото учение за предопределението, на което според мнозина той прокарва пътя. Къде православните мислители се препъват в Августиновата мисъл и къде тя наистина дава основание за изострена бдителност, защо толкова столетия след неговата кончина отношението към Августин в Източната църква е все още неуточнено, на тези въпроси ще се опита да потърси отговорите доклада.

**Ключови думи:** Богословие на отците, латинска патристика, Блажени Августин, учение за първородния грях, Филиокве, пелагианство

**Keywords:** Theology of the Fathers, Latin patristics, Saint Augustine, The Doctrine of Original Sin, Filioque, Pelagianism



## ЗА ЕДНО ИЗНЕНАДВАЩО ПРЕВОДНО СЪОТВЕТСТВИЕ В РАНЕН СТАРОБЪЛГАРСКИ ПАМЕТНИК

*гл. ас. д-р Екатерина Дикова*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
ekaterindik@gmail.com

В слово 27 от Учителното евангелие на Константин Преславски, първият проповеднически сборник, включващ слова, тълкуващи неделните евангелски четива за цялата година, се натъкваме на изненадващ паралел: ἐσχάτοις какоῖς е предадено с алъкотѣ. С доклада си се надявам да убедя аудиторията, че съответствието не е грешка, а резултат от усилена филологическа мисъл, насочена към конкретните възприематели, обвързана тясно и с редактиране на преведения текст от самия преводач. Изследвайки останалите появи на думата в паметника и отношението ѝ както към гръцките съответствия, така и към нейните синоними установявам, че тя е част не само от речника на Константин Преславски, но и от старобългарското езиково богатство, макар и да не е фиксирана в основополагащите старобългарски лексикографски наръчници.

**Ключови думи:** IX в., хомилетични сборници, исторически лексикология и лексикография

**Keywords:** 9<sup>th</sup> century, homiletic miscellany, historical lexicology and lexicography



## **ИНТЕРПРЕТАЦИЯ И АНАЛИЗ НА ЕДНО МАЛКО ИЗВЕСТНО ИЗОБРАЖЕНИЕ НА ГРАД ОДРИН ОТ XV В.**

*Тодор Тодоров*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
todortdrv2@balkanstudies.bg

Докладът е посветен на едно малко известно изображение на град Одрин от XV в., което се съдържа в препис на латинския превод на Птолемеевата География от Якопо д'Анджело. Ръкописът понастоящем се съхранява във Френската национална библиотека, колекция Archives et manuscrits, сигнатура Latin 4802. Изображението на Одрин всъщност е част от една от първите сбирки на градски изгледи, които се появяват през Ренесанса. Самият ръкопис е последният в група от общо три почти идентични копия, изработени от едни същи личности - флорентинския художник Пиеро дел Масайо и професионалният писар Уго Коминели (Юг Комино дьо Мезие). Latin 4802 представлява интерес, защото само той включва изображение на град Одрин.

На първо място, изложението представлява опит за анализ на изображението и неговите елементи, както и оценка на стойността му като извор за историята на град Одрин. Всички елементи на изображението са разгледани последователно. Направена е съпоставка между топографската точност на изображението и действителността, разгледани са разположението на сградите и градските стени. На второ място, докладът е опит за интерпретация на изображението в неговия исторически контекст, а именно Ренесансова Италия от

втората половина на XV в. Разгледани са различни проблеми, като процесът за обновяване на Птолемеевата География от италианските хуманисти и новите опити за изобразяване на градското пространство, които са част от един по-широк процес тясно свързан с новите тенденции в изработката на портрети.

От направения анализ става ясно следното: първо, изображението на Одрин за съжаление не ни предоставя особени сведения за града през XV в. Макар стените и цялостното разположение на града да са сравнително точни, няма причина да се приеме, че останалата част от изобразеното отразява действителното състояние на града. Второ, изображението дава много повече сведения за средата в която се създава, отколкото за самия град. Одрин е представен като християнски град, макар вече да е част от Османската империя. Нещо повече, изображението е част от ръкопис предназначен за аристократичния елит и по всяка вероятност е изработено, за да бъде символ на престиж и статус.

**Ключови думи:** Ренесанс, *Птолемеева география*, Latin 4802, градски изображения, Адрианопол, Одрин

**Keywords:** Renaissance, *Ptolemy's Geography*, Latin 4802; city images; Adrianople, Edirne

**Кратка автобиография:** Тодор Тодоров е първо ниво изследовател към проект „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, Дейност Б – „Непознатите Балкани““ в Института за балканистика с Център по тракология и докторант в СУ „Св. Климент Охридски“.

## СТЕНОПИСИТЕ ОТ КРУПНИШКАТА ЕПИСКОПСКА ЦЪРКВА „СВ. ТРОИЦА“ В КОЛЕКЦИЯТА НА НАЦИОНАЛНИЯ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ МУЗЕЙ

*д-р Кристиян Ковачев*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
kristiyan\_kovachev@abv.bg

*Бисера Томова*

Национален археологически институт с музей  
към Българската академия на науките  
bisera.tomova@abv.bg

В доклада ще представим неизследвани фрагменти от стенописи от късносредновековната крупнишка епископска църква „Св. Троица“, които се съхраняват в Националния археологически музей. Ще се опитаме да отговорим на въпроса: може ли да говорим за едно художествено ателие, покрило напълно зографисването на църквите в района на Средна Струма (какви то интерпретации съществуват в историографията) или по-скоро за отделни влияния, идващи от северозапад или юг. За разкриването на този проблем ще бъдат потърсени паралели от запазени стенописи от Вуково, Бобошево и Орлица, датиращи приблизително по същото време като крупнишките (ок. XV–XVI в.). По запазените стенописи личат ръцете на художници, които са познавали добре православните иконографски програми на Късното Средновековие. Фрагментите разкриват два пласта, работени в различно време между XV и XVII в. Зографисването на крупнишката епископска църква „Св. Троица“ може да се обвърже и с активната поли-

тика на епископ Яков II, по което време се извършило зографисването на Бобошевския манастир „Св. Димитър“ и на риломанастирския метох Орлица.

**Ключови думи:** стенописи, християнско изкуство, църковна живопис, Национален археологически институт с музей

**Keywords:** frescos, Christian art, National Archeological Institute with Museum

**Кратка автобиография:** Д-р Кристиян Ковачев е изследовател по Национална програма „Млади учени и постдокторанти-2“ в Института за балканистика с Център по тракология, секция „Средновековни балкани“ с научен ръководител доц. д-р Златомира Герджикова.

**Кратка автобиография:** Бисера Томова е уредник в Националния археологически институт с музей при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на средновековното църковно изкуство.

## БАЛКАНИТЕ ОТ КРАЯ НА XIX И НАЧАЛОТО НА XX ВЕК ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА БРАТЯ МАНАКИ

доц. д-р Гергана Дончева

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
gergana.doncheva@balkanstudies.bg

Братята Янаки и Милтон Манаки (арумънски/влашки – Ianachia, Milton Manachia), (румънски – Ianaki, Milton Manakia), (сръбски – Јанаки, Милтон Манаки), (гръцки – Γιαννάκης/Γιάννης Μανάκις, Μιλτιάδης/Μίλτος Μανάκις) са сред първите пионери на Балканите, които посвещават над 32 години от своя живот (от 1907 г. до 1939 г.) на двете нови визуални изкуства – фотографията и киното, оставяйки безценно наследство от филми, плаки и негативи, представляващи огромен интерес за изследователите днес. Фотографската им работа е оценена още преживе, за разлика от кинематографичната им дейност, която ще бъде преоткрита едва през втората половина на XX в.

**Ключови думи:** кино на Балканите, пионери, братя Манаки

**Keywords:** Balkan cinema, pioneers, Manaki brothers

**Кратка автобиография:** Доц. д-р Гергана Дончева е ръководител на секция „Култура на Балканите“ към Института за балканистика с Център по тракология „Проф. Александър Фол“, БАН. Завършила е специалностите „Културология“ и „Политология“ в СУ „Св. Климент Охридски“ през 2002 и 2003 г. През 2010 г. за-

щитава докторска дисертация в Института за балканистика, БАН. Първата ѝ монография *Образът на Балканите в балкански и западни филми: Стратегии за представяне* (Велико Търново: Фабер, 2010) е номинирана в категорията за най-добра книга на Българската филмова академия. Нейното следващо изследване *Солунският кинофестивал: История, предизвикателства и метаморфози* (София: ИБЦТ-БАН, 2021) е резултат от няколкогодишната работа на авторката в рамките на проекта „Солун и българите: История, памет, съвремие (2016-2020)“, финансиран от Фонд „Научни изследвания“ към Министерството на образованието и науката. Изданието получава номинация за наградата за книга и теоретичен текст „Васил Гендов“, присъждана от Съюза на българските кинодейци (2022 г.). Гергана Дончева е участвала в различни национални и международни проекти, конференции и журита. Основните ѝ професионални интереси са в областта на културата и киното на Балканите през втората половина на ХХ и началото на ХХI в., социализъм и постсоциализъм, миграционни процеси и глобализация.



# **ИЗСЛЕДВАНЕТО КАТО ПРОЦЕС**

***д-р Мариян Карагъзов - модератор***



## АРХЕОЗООЛОГИЯТА В БЪЛГАРИЯ, ИСТОРИЧЕСКИ ПРЕГЛЕД

*Стела Николова*

Национален археологически институт  
с музей към Българската академия на науките  
stella.nikolova97@gmail.com

Настоящето изследване е с историографска насоченост, то е първия цялостен преглед върху развитието на археозоологичните изследвания в България. Археозоологията отдавна се е утвърдила като самостоятелна поддисциплина в Европа. С развитието на физикохимичните и молекулярни методи за изследване на биологични материали от археологически епохи тя започва да има още по-голяма роля в археологията. Чрез нейното прилагане може да се реконструира животновъдството, търговията с животински продукти, данните за палеосредата и да се направят детайлни анализи върху ритуалното значение на дадени животински видове. За да постигнат споменатите цели в тази наука се използват писмени извори, етнографски паралели, и не на последно място детайлно съпоставяне на данните между отделните обекти. В България тази дисциплина се практикува от ограничен брой специалисти, публикували своите резултати в сборници от малки конференции или като абзаци в монографията на конкретния обект. Забелязва се, че при много от публикациите се цитират само заглавия на конкретния автор, дори да има и други изследвания, тъй като често откриването им е предизвикателство. За голяма част от проучвалите отсъства достъпна биографична и библиографична информация в

дигиталното пространство. Липсва и информация къде се съхраняват стари фондове с костни останки, тъй като често не са завеждани към инвентарните книги на отделните музеи, а при голяма част от случаите материалът не е запазен, след като е бил обработен. В това изследване е направен детайлен преглед на публикациите и пълен списък. Библиографската справка е компилирана с помощта на научния архив на НАИМ-БАН, колекцията на Националния природонаучен музей, архива на БАН, както и чрез лична кореспонденция с част от по-възрастните изследователи.

**Ключови думи:** археозоология, историография, библиография, остеоархеология, костни останки; субфосили, музейни фондове

**Keywords:** zooarchaeology, historiography, bibliography, osteoarcheology, faunal remains, subfossil, museum collections

**Кратка автобиография:** Стелла Николова е млад учен в Националния археологически институт с музей към Българската академия на науките по Национална програма „Млади учени и постдокторанти-2“ и първо ниво изследовател към проект „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, Дейност Б – „Непознатите Балкани“.

## МРЕЖАТА CITTASLOW НА БАЛКАНИТЕ. ДИГИТАЛНА КАРТОГРАФИЯ НА БАВНИТЕ ГРАДОВЕ

*Васил Караджов*

Институт за балканистика с Център по тракология  
към Българската академия на науките  
vasil.karadzov@balkanstudies.bg

В доклада се разглежда движението Cittaslow, което обединява в мрежа 296 бавни градове от целия свят. Неговата история, философия и политика са посветени на спокойствието на ежедневието на живота, локалното усещане за място, запазване на градската идентичност, устойчиво развитие, защитата на околната среда и автентични продукти. По-специално внимание се отделя на локалните национални мрежи от бавни градове на територията на Балканите – в Хърватска с включените два града и в Турция с 23 града.

**Ключови думи:** Бавни градове, Балкани, Cittaslow, Web mapping

**Keywords:** Slow cities, The Balkans, Cittaslow, Web mapping

**Кратка автобиография:** Васил Караджов е завършил магистратура „Културен туризъм и културно проектиране“ в ПУ „Паисий Хилендарски“, където е докторант по Етнология, с тема на дисертационен труд „Устни наративи на града – конструиране на образи“. Антрополог в секция Дигитално културно наследство на Институт за балканистика с Център по тракология към Българската академия на науките.

## ХИБРИДНО УЧАСТИЕ

**НА МЯСТО:** ИБЦТ–БАН, ул. „Московска“ 45, София

**ОНЛАЙН:** <https://us06web.zoom.us/j/83986042368>

Кръглата маса се осъществява в изпълнение на проект „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, BG05M2OP001-1.001-0001

